

Fire; to exempt it from concealed items

אש לפטור בו את הטמון –

OVERVIEW

The גמרא states the reason אש is written in the תורה (even though it can be derived from בור וחד מהנך); to inform us that אש is פטור by טמון. Our תוספות offers an alternate reason.

הוה מצי למימר לחייב בו את הכלים -

The גמרא **could have said** that the תורה taught us אש in order **to** make אש **liable** (even) **for** damaging כלים. The reason we would have thought that אש is פטור by כלים, is -

דאש לא אתי מבעלי חיים¹ אלא מחד מינייהו ובור דפטור בו את הכלים:

Since אש cannot be derived from the אבות which are **alive** (such as שור and אדם), **but rather** אש can be derived **only** through a צד השוה of **one of** the אבות **and בור**; where בור is **פטור by כלים**. Therefore if אש would not be written, but derived from a צד השוה of בור, we would assume that אש is also פטור by כלים (as בור is).² Therefore the תורה writes אש explicitly so there is no need to derive it from בור (וחד מהנך). There is no cause therefore to exempt אש from paying for burnt כלים.

SUMMARY

The גמרא could have answered that אש was written הכלים לחייב בו את הכלים.

THINKING IT OVER

What are the relative advantages and disadvantages of the גמרא's and תוספות reasons respectively?

¹ The משנה taught us this explicitly; שיש בהן רוח חיים כהרי האש שאן בו רוח חיים; that אש cannot be derived from שור ומבעה.

² See previous TIE footnote # (1 & 2), that the למד cannot be more חמור than either one of the מלמדים. See משורו and TIE 'Thinking it over; # 3 (there).